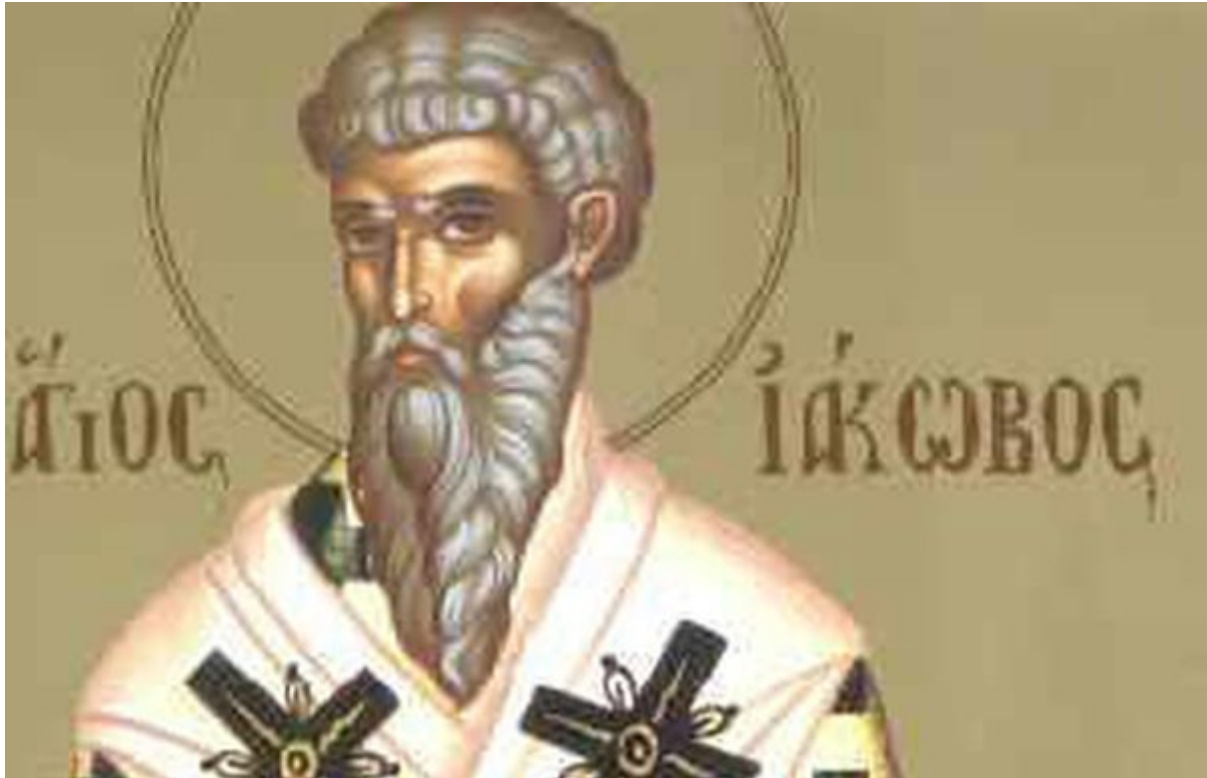

Όσιος Ιάκωβος ο Ομολογητής

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Φιλήμονα και Δομνίνου, του Οσίου Ιακώβου του Ομολογητού και του Αγίου Θωμά, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Ο Όσιος Ιάκωβος ανήκει στη χορεία των αγίων εκείνων, που με παρρησία μέχρι θανάτου, ομολόγησαν την Ορθόδοξη Πίστη σε περιόδους που, πλανεμένες διδασκαλίες, όπως η εικονομαχία, είχαν κυριαρχήσει και γίνονταν αιτία για την εκτροπή από την αλήθεια και κατά συνέπεια την απώλεια πολλών ψυχών.

Πληροφορίες για το βίο του Οσίου Ιακώβου αντλούμε από επιστολή τού οσίου Θεοδώρου του Στουδίτου, ο οποίος πιθανότατα υπήρξε πνευματικός του πατέρας.

Από την επιστολή αυτή προκύπτει ότι ο Ιάκωβος ακολούθησε την ασκητική οδό από νεανικής ηλικίας και διακρινόταν για την εγκράτεια και αγωνιστικότητά του, αλλά και για την προσήλωσή του στην Ορθόδοξη Παράδοση.

Εφάρμοζε πραγματικά την προσευχή που επαναλαμβάνεται κατά τις ακολουθίες αυτές τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής: «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας και αργολογίας μή μοι δως. Πνεύμα δε

σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισέ μοι τω σω δούλω».

Ο ενάρετος βίος του Οσίου Ιακώβου αναγνωρίστηκε από την Εκκλησία, η οποία τον τίμησε με το αξίωμα του επισκόπου. Η επισκοπεία του βεβαίως δεν υπήρξε ειρηνική, αφού κατά τη διάρκειά της είχε ξεσπάσει η δεύτερη φάση της εικονομαχίας. Η σθεναρή στάση του κατά των εικονομάχων είχε ως συνέπεια να εξοριστεί, να υποβληθεί σε ποικίλους εξευτελισμούς και βασανιστήρια και τελικά να λάβει μαρτυρικό θάνατο και να αξιωθεί της Βασιλείας των Ουρανών.

Η χάρις του Θεού τελειώνει και αγιάζει τον άνθρωπο, εφόσον εκείνος με συναίσθηση και ταπείνωση μετανιώσει και ζητήσει τη συγχώρεση και το έλεος του Θεού.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου